

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Ďáskovou v právní věci žalobce **Z. M.**, nar. ..., státní příslušnost ..., t. č. bytem ..., proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, odbor migrační a azylové politiky, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky Praha ze dne 22. 10. 2013, č. j. ... **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 10. 2013 ve výroku rozsudku uvedeného bylo řízení o prodloužení doplňkové ochrany žalobce zastaveno podle § 25 písm. d), zákona č. 325/1999 Sb., o azylu ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu). Své rozhodnutí žalovaný odůvodnil tím, že žalobce dne 20. 3. 2013 si podal žádost o prodloužení jemu udělené doplňkové ochrany na území ČR, o níž správní orgán vede správní řízení. Žalobci byla doplňková ochrana podle § 14 a) zákona o azylu jako jedna z forem mezinárodní ochrany na území ČR, udělena na dobu 15 měsíců rozhodnutím správního orgánu ze dne 13. 11. 2006, č. j. ... a následně opakovaně prodloužena s platností do 23. 4. 2013.

Dle ust. § 25 písm. d) zákona o azylu se řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany se bez závažného důvodu nedostavil k pohovoru dle ust. § 23 odst. 2 zákona o azylu nebo neposkytuje informace nezbytné pro zjištění podkladů pro vydání rozhodnutí a na základě dosud zjištěných skutečností nelze rozhodnout.

Správní orgán opakovaně písemně vyzval žadatele o udělení mezinárodní ochrany, aby se dostavil k pohovoru za účelem objasnění důvodů své žádosti o prodloužení doplňkové

ochrany na území ČR. Žalobci bylo vždy řádně doručeno a žalobce předvolánku k pohovoru obdržel, ale vždy se omluvil ze zdravotního důvodu s tím, že doložil potvrzení lékaře MUDr. R. V., že byl nemocen. Naposledy správní orgán žalobce předvolal na den 27. 9. 2013, žadatel si osobně výzvu převzal a podepsal 16. 9. 2013, dne 27. 9. 2013 se však provedení plánovaného pohovoru bez omluvy nedostavil. Stav spisového materiálu neumožnil správnímu orgánu rozhodnout ve věci a vzhledem k výše uvedeným skutečnostem žádost dle ust. § 25 písm. d) zákona o azylu zastavil.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, kde namítal, že se vždy náležitě z jednání omluvil a doložil lékařské potvrzení. Naposledy tomu bylo 16. 9. 2013, kdy byl vyzván k účasti na pohovoru v termínu 27. 9. 2013. Den před plánovaným konáním pohovoru se náležitě omluvil a k omluvě připojil lékařské potvrzení vydané MUDr. I. P. ze dne 24. 9. 2013, kterého kopii přiložil k žalobě. Z lékařského potvrzení je doloženo, že žalobce trpí tzv. posttraumatickou psychickou poruchou, kvůli které se v současnosti ambulantně léčí u psychiatra MUDr. I. P. Z důvodu jeho zdravotního stavu nebyl schopen dostavit se na tyto pohovory, proto se opakovaně omlouval z účasti na pohovoru a tak tomu bylo i u poslední výzvy ze dne 16. 9. 2013.

Nesouhlasí s tím, že správní orgán jeho omluvu posoudil tak, že se k pohovoru nedostavil bez omluvy, navíc považuje jednání správního orgánu za šikanózní, protože i navzdory znalosti jeho diagnózy a opakované omluvě pořád trval na účasti na pohovoru, v čemž spatřuje porušení § 6 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

Dále podotkl žalobce, že na území ČR pobývá již více jak 10 let a za tu dobu se do české společnosti integroval, velice dobře ovládá i český jazyk. Na území ČR má také manželku, se kterou uzavřel sňatek a která v současné době pobývá v ČR jako žadatelka o udělení povolení k trvalému pobytu. Dnem neprodloužení doplňkové ochrany by znamenalo nucené vycestování žalobce do země, ve které má oprávněný strach o svůj život a také by to způsobilo zásah do jeho soukromého a rodinného života, jak je definováno v čl. 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Rozhodnutím správního orgánu byl tedy porušen nejen čl. 8 výše citované úmluvy, ale i § 2 odst. 1 správního řádu.

Závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Žalobce ve svém doplnění žaloby ze dne 12. 11. 2013 uvedl, že v jeho případě nebyly naplněny hmotně právní podmínky pro aplikaci ust. § 25 písm. d) zákona o azylu a žalovaný v předchozím řízení porušil mimo jiné ust. § 50 odst. 4 správního řádu, neboť při hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí žalovaný nepřihlédl pečlivě ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně podkladů, které jako účastník řízení předložil a nesprávně tak rozhodl o zastavení řízení, čili dále porušil ust. § 68 odst. 3 správního řádu. K poslední výzvě dostavení se k pohovoru uvedl, že doložil podrobné specializované lékařské zprávy vydané dne 24. 9. 2013 psychiatrem MUDr. I. P., CSc., a toto potvrzení správnímu orgánu zaslal 24. 9. 2013, kde dne 26. 9. 2013 pracovnice OAMP Zastávka T. potvrdila převzetí tohoto potvrzení. V rozhodnutí však není o této skutečnosti jediná zmínka, není jasné, proč správní orgán k tomuto potvrzení nepřihlédl. Dle lékařského potvrzení ze dne 24. 9. 2013 trpí posttraumatickou psychickou poruchou, ošetřujícím lékařem byla zjištěna pravděpodobnost chronického průběhu. Do péče MUDr. I. P., CSc. byl předán v září 2013. Od května 2013 se však jeho psychický stav zhoršuje, naposledy byl léčen kombinací antidepresiv a dalších medikamentů, avšak bez výrazného efektu. Mnohdy činí žalobci potíže vyjít na ulici a

komunikovat s lidmi a necítil se schopen účastnit se pohovoru ve věci prodloužení doplňkové ochrany. Má za to, že pro neúčast u pohovoru dne 27. 9. 2013 a ve všech předchozích případech měl vážný důvod, v žádném případě se nechtěl vyhýbat povinností účastníka řízení. Tyto důvody pokaždé (i naposledy 26. 9. 2013) řádně doložil a postup správního orgánu, který bez ohledu na doložené skutečnosti řízení zastavil považuje za nezákonný.

Žalobce se k žalobě vyjádřil dne 18. 11. 2013, kde uvedl, že řízení o prodloužení doplňkové ochrany žalobce zastavil podle § 25 písm. d) zákona o azylu. Správní orgán řízení o prodloužení doplňkové ochrany zastaví, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany se bez závažného důvodu nedostavil k pohovoru (§ 23 odst. 2) nebo neposkytuje informace nezbytné pro zjištění podkladů pro vydání rozhodnutí a na základě dosud zjištěných skutečností nelze rozhodnout.

Žalovaný je toho názoru, že toto jednání žalobce je vedeno snahou setrvat nadále v ČR a je to z hlediska žalobce pochopitelné. Manželka žalobce má v ČR povolen dlouhodobý pobyt do ledna 2014, o její žádosti o povolení k trvalému pobytu nebylo doposud rozhodnuto. Nic tedy nebrání žalobce následovat do jeho, případně její vlasti a jejich právo na rodinný a soukromý život, tak nebude dotčeno. Jednání žalobce posoudil žalovaný tak, že tento neposkytoval správnímu orgánu potřebnou součinnost, bez níž není možné o jeho žádosti rozhodnout a nelze dle jeho názoru operovat vznikem nenahraditelné újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s.ř.s.

V dalším vyjádření ze dne 4. 12. 2013 žalovaný uvedl, že v žádném případě nelze namítat porušení ust. § 6 odst. 2 správního řádu, neboť správní orgán je především povinen vycházet z řádně zjištěného stavu věci. Za tímto účelem je pak jmenovaný povinen poskytovat v průběhu řízení ministerstvu nezbytnou součinnost. Dobu, po kterou je udělená doplňková ochrana, prodlouží ministerstvo pouze v případě, že osobě požívající doplňkové ochrany i nadále hrozí vážná újma a nenastanou-li důvody pro její odejmutí. Vzhledem k okolnostem případu shledal správní orgán nutnost provedení pohovoru s výše jmenovaným. K tomuto správní orgán žalobce předvolával opakovaně, přičemž se žalobce od dubna 2013 osobně a pravidelně dostavoval do příjmacího střediska v Zastávce u Brna za účelem prodloužení cestovního průkazu totožnosti ale na předvolání k pohovoru ve věci se ani jednou nedostavil a správnímu orgánu dodatečně doručil lékařské zprávy, kterými omlouval nedostavení se k pohovoru. Na výzvu správního orgánu ze dne 16. 9. 2013 k doložení aktuální lékařské zprávy jmenovaný sice reagoval předložením lékařského potvrzení vystaveného dne 24. 9. 2013 MUDr. I. P., CSc., ze kterého vyplývá, že jmenovaný je dlouhodobě léčen pro závažnou psychickou poruchu, nijak z něj ale nevyplývá, že by byl hospitalizován, nebo že by zde existovaly jiné objektivní překážky, které by mu bránily se 27. 9. 2013 dostavit k pohovoru, na který byl v souladu se zákonem předvolán.

Dle názoru správního orgánu bylo zcela v souladu se zákonem aplikováno ust. § 25 písm. d) zákona o azylu a řízení zastaveno. Závěrem žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení ústního jednání ve smyslu ust. § 51 s.ř.s., neboť účastníci s tímto vyslovili souhlas.

Z podnětu podané žaloby přezkoumal soud napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování

správního orgánu, jak soudu ukládá ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. Soud vycházel z obsahu správního spisu, který byl soudu předložen žalovaným.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce si podal dne 20. 3. 2013 žádost o prodloužení jemu udělené doplňkové ochrany na území ČR. Doplňková ochrana byla žalobci udělena podle § 14 a) zákona o azylu na dobu 15 měsíců a následně opakovaně prodloužena naposledy s platností do 23. 4. 2013. Správní orgán shledal na základě prostudování a posouzení žádosti výše uvedeného žalobce a informací ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Ruské federaci, které shromáždil v rámci své úřední činnosti, že v situaci žadatele mohlo dojít k podstatné změně s ohledem na důvody, pro něž byla výše jmenovanému doplňková ochrana udělena. Proto správní orgán považoval za nezbytné provedení pohovoru se žadatelem za účelem zjištění skutečného stavu věci.

Dle § 23 odst. 1 a odst. 2 zákona o azylu vyzval žalobce k účasti na pohovor a ze správního spisu vyplývá, že první termín byl 7. 5. 2013, dále 3. 6. 2013, 26. 7. 2013, 26. 8. 2013 a naposledy 27. 9. 2013. Všechny výzvy byly řádně doručeny a žalobcem převzaty a žalobce se z těchto jednání vždy omluvil ze zdravotních důvodů, které doložil lékařským potvrzením MUDr. R. V. následně k poslednímu termínu předložil potvrzení MUDr. I. P. z kterého bylo zjištěno, že trpí posttraumatickou psychickou poruchou v současné době už chronického rázu. Z lékařského potvrzení ze dne 24. 9. 2013 také bylo zjištěno, že tento chronický průběh může trvat i léta a žalobce se má podrobit ještě vyšetření u psychologa. Z doplnění k žádosti o prodloužení doplňkové ochrany ze dne 22. 7. 2013 žalobce se snažil vysvětlit své důvody, pro které nebyl schopný se již několikrát dostavit na pohovor z důvodu jeho zdravotního stavu. Uvedl, že trpí posttraumatickou stresovou poruchou a jeho zdravotní stav mu nedovoluje podstoupit pohovor, neboť toho psychicky není schopný. Zdůraznil, že jeho zdravotní stav není stabilní a proto nemůže se nadále dostavit na pohovor. Požádal, aby s ohledem na zdravotní stav bylo rozhodnuto o jeho žádosti o prodloužení doplňkové ochrany.

Soud vycházel z těchto podstatných skutečností.

Podle § 23 odst. 2 zákona o azylu je žadatel povinen se dostavit na předvolání Ministerstva vnitra k pohovoru. Podle § 25 písm. d) zákona o azylu se řízení o udělení azylu zastaví, jestliže se žadatel bez vážného důvodu opakovaně nedostavuje k pohovoru nebo neposkytuje informace nezbytné pro spolehlivé zjištění skutkového stavu věci a na základě dosud zjištěných skutečností nelze rozhodnout.

Z uvedených ustanovení vyplývá, že žalovaný je oprávněn podle § 25 písm. d) zákona o azylu zastavit správní řízení o udělení azylu tehdy, jestliže se žadatel o azyl opakovaně nedostavuje k pohovoru bez vážného důvodu a zároveň nelze na základě dosud zjištěných skutečností rozhodnout. Obě tyto podmínky musejí být splněny kumulativně. Krajský soud konstatuje, že ze spisového materiálu nelze jednoznačně určit závěr, že by v daném případě došlo k naplnění uvedených podmínek. Předně se musí jednat o opakované nedostavení se k pohovoru bez vážného důvodu. Ze správního spisu bylo zjištěno, že se žalobce přebírání výzev k dostavení se k pohovoru nevyhýbal. Řádně je vždy převzal a před stanoveným termínem vždy se omluvil a řádně doložil důvod nedostavení se, tj. jeho zdravotní stav. Ze správního spisu bylo zjištěno, že i v doplnění žádosti uvedl jako důvod nedostavení se k pohovoru zdravotní stav, že toho psychicky není schopen a v podstatě to dokládá i poslední lékařské vyšetření MUDr. P.

Podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2. Svě opodstatnění má i námitka žalobce, že žalovaný porušil i ust. § 6 správního řádu, neboť ze spisu nevyplývá, že by učinil jediný dotaz na ošetřujícího lékaře žalobce, zda tento je opravdu fyzicky a psychicky schopen se k pohovoru dostavit a kdy, pokud nikoliv, kdy lze předpokládat, že se bude moci z těchto zdravotních důvodů dostavit. Také mohl řešit situaci výzvou žalobce, aby tuto informaci od ošetřujícího specialisty správnímu orgánu předložil.

Jak judikoval NSS ve svém rozsudku ze dne 28. 7. 2009, č. j. 5Azs 40/2009-74 správní orgán rozhodující ve věci mezinárodní ochrany musí při osobních pohovorech postupovat tak, aby žadateli o udělení mezinárodní ochrany umožnil předložit v úplnosti své důvody své žádosti (§ 23 zákona o azylu).

Dále pro úplnost krajský soud uvádí, že další nezbytnou podmínkou zastavení řízení podle § 25 písm. d) zákona o azylu je skutečnost, že na základě dosud zjištěných skutečností nelze rozhodnout o žádosti o azyl. Z rozhodnutí žalovaného ani ze správního spisu však není zřejmé, proč žalovaný dospěl k závěru, že bez dalšího pohovoru nemá dostatek podkladů pro rozhodnutí samé. V odůvodnění rozhodnutí je tato skutečnost pouze bez dalšího konstatována. Vzhledem k tomu, že zastavení správního řízení bez vydání rozhodnutí ve věci samé znamená zásadní zásah do práv účastníka řízení, musí být takové tvrzení v rozhodnutí správního orgánu řádně odůvodněno a musí mít oporu v podkladech správního řízení obsažených ve správním spise. Není-li tomu tak, je nutno i z tohoto důvodu považovat rozhodnutí správního orgánu za vadné (rozsudek NSS 2Aza 54/2003 – 57).

Krajský soud v Brně shledal podanou žalobu důvodnou, napadené rozhodnutí žalovaného podle § 78 odst. 1, 4 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. pro vady řízení zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení. Žalovaný ve věci vydá nové rozhodnutí, v nichž provede doplnění popsané výše. Správním názorem soudu je správní orgán vázán.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť úspěšnému žalobci, který je podle § 11 odst. 2 písm. ch) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích osvobozen od soudního poplatku a který v řízení nebyl zastoupen advokátem, náklady řízení před soudem nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 27. ledna 2014

Za správnost vyhotovení:

JUDr. Jarmila Ďásková, v. r.

samosoudkyně